

N'éloignez pas de vous la miséricorde

Par Matthew S. Holland
des soixante-dix

Μην εγκαταλείπετε το έλεός σας

Από τον Πρεσβύτερο Μάθιου Σ. Χόλλαντ
Των Εβδομήκοντα

Conférence générale d'octobre 2025

Vous avez un accès immédiat à l'aide et à la guérison divines en dépit de vos faiblesses humaines.

Un jour, un instituteur a enseigné qu'une baleine, même de grande taille, ne peut pas avaler un humain parce que les baleines ont une gorge étroite. Une petite fille a objecté : « Mais Jonas a été avalé par une baleine ! » L'instituteur a répondu : « C'est impossible ! » Toujours pas convaincue, la fillette a dit : « Eh bien, quand j'irai au paradis, je le lui demanderai. » L'instituteur a ricané : « Et si Jonas a péché et qu'il n'est pas allé au paradis ? » La fillette a répondu : « Alors vous le lui demanderez. »

Nous rions, mais nous ne devons pas passer à côté de la force que l'histoire de Jonas procure à chaque personne qui « recherche humblement le bonheur », en particulier celles qui traversent des moments difficiles.

Dieu commande à Jonas d'aller à Ninive afin d'y prêcher le repentir. Mais, Ninive étant jadis l'ennemi juré d'Israël, Jonas s'empresse d'aller dans la direction opposée, prenant le bateau pour Tarsis. Pendant qu'il est sur la mer, fuyant son appel, arrive une violente tempête qui menace de faire chavirer le navire. Certain que sa désobéissance en est la cause, Jonas se porte volontaire pour qu'on le jette par-dessus bord. Cela a pour effet de calmer la mer en furie et ses compagnons de bord sont sauvés.

Miraculeusement, Jonas échappe à la mort quand un « grand poisson » que le Seigneur « [fait] venir » l'engloutit. Mais il se languit dans cet endroit extrêmement sombre et putride pendant trois jours, jusqu'à ce qu'il soit finalement recraché sur la terre ferme. Il accepte alors son

Έχετε άμεση πρόσβαση σε θεία βοήθεια και θεραπεία παρά τα ανθρώπινα ελαττώματά σας.

Μία δασκάλα δίδαξε κάποτε ότι μια φάλαινα –αν και μεγάλη– δεν θα μπορούσε να καταπιεί έναν άνθρωπο, επειδή οι φάλαινες έχουν μικρούς λαιμούς. Ένα κορίτσι αντέτεινε: «Τον Ιωνά όμως τον κατάπιε μία φάλαινα». Η δασκάλα απήντησε: «Αυτό είναι αδύνατον». Χωρίς να έχει ακόμη πεισθεί, το κορίτσι είπε: «Λοιπόν, όταν πάω στους ουρανούς, θα τον ρωτήσω». Η δασκάλα ειρωνεύτηκε: «Και αν ο Ιωνάς ήταν αμαρτωλός και δεν πήγε στους ουρανούς;» Το κορίτσι απήντησε: «Τότε μπορείτε να τον ρωτήσετε εσείς».

Γελούμε, αλλά δεν θα πρέπει να χάνουμε τη δύναμη που προσφέρει η ιστορία του Ιωνά σε κάθε «ταπεινό αναζητητή της ευτυχίας» ειδικώς σε αυτούς που αγωνίζονται.

Ο Θεός διέταξε τον Ιωνά να «π[άει] στη Νινευή» για να κηρύξει μετάνοια. Όμως η Νινευή ήταν ο σκληρός εχθρός του αρχαίου Ισραήλ –έτσι ο Ιωνάς κατευθύνεται αμέσως προς την αντίθετη κατεύθυνση, με πλοίο, προς τη Θαρσίς. Καθώς απομακρύνεται από την κλήση του, ξεσπά μια καταιγίδα που προκαλεί ναυάγιο. Βέβαιος ότι η ανυπακοή του είναι η αιτία, ο Ιωνάς προσφέρεται να τον ρίξουν στη θάλασσα. Αυτό ηρεμεί τη μανιασμένη θάλασσα, η οποία σώζει τους συνταξιδιώτες του.

Κατά τρόπο θαυμαστό, ο Ιωνάς γλιτώνει τον θάνατο, όταν ένα «κήτος» που «διέταξε» ο Κύριος τον καταπίνει. Αλλά μαραζώνει σε αυτό το απίστευτα σκοτεινό και σάπιο μέρος για τρεις ημέρες, μέχρι που τελικά τον ξερνά σε στεγνό έδαφος. Στη συνέχεια αποδέχεται την κλήση του

appel à se rendre à Ninive. Cependant, lorsque la ville se repent et est épargnée de la destruction, Jonas s'indigne de la miséricorde accordée à ses ennemis. Dieu enseigne patiemment à Jonas qu'il aime tous ses enfants et qu'il désire tous les secourir.

En faillissant plus d'une fois à l'accomplissement de ses devoirs, Jonas montre de façon frappante que, dans la condition mortelle, « tous sont déchus ». Nous ne parlons pas souvent du témoignage de la Chute. Mais le fait d'avoir une compréhension doctrinale et un témoignage spirituel des raisons pour lesquelles chacun de nous, sans exception, est confronté à des difficultés morales, physiques ou liées à notre situation est une grande bénédiction. Ici-bas, on voit croître les mauvaises herbes, on constate que même les os solides peuvent se briser, et quetous« sont privés de la gloire de Dieu ». Mais cette condition mortelle, résultat des choix d'Adam et Ève, est essentielle à la raison même de notre existence : « pour [que nous ayons] la joie » ! Comme nos premiers parents l'ont appris, ce n'est qu'en goûtant à l'amer et en connaissant la douleur d'un monde déchu que nous pouvons ne serait-ce que concevoir, sans même parler de ressentir, le vrai bonheur.

Un témoignage de la Chute n'excuse pas le péché ni une approche laxiste des devoirs qui nous incombent dans la vie, lesquels requièrent toujours la diligence, la vertu et la notion de responsabilité. Mais ce témoignage doit atténuer notre contrariété lorsque les choses vont simplement mal ou que nous constatons un manque chez un membre de notre famille, un ami ou un dirigeant. Trop souvent, ce genre de choses nous poussent à nous enfermer dans la critique négative ou le ressentiment qui minent notre foi. Notre témoignage de la Chute doit nous aider à être plus semblables à Dieu qui, selon la description de Jonas, est « miséricordieux, lent à la colère et riche en bonté » envers tous, y compris nous-mêmes, dans notre état inévitablement imparfait.

Plus encore que la démonstration des effets de la Chute, l'histoire de Jonas nous conduit avec force vers celui qui peut nous délivrer de ces effets. Le sacrifice volontaire de Jonas pour sauver ses compagnons de bord illustre bien ce qu'a fait le Christ. Et, à deux reprises, lorsqu'on lui demande un signe miraculeux de sa divinité, Jésus répond que le seul signe qu'il donnera sera « le miracle [de Jonas] », observant que « de

στη Νινευή. Ωστόσο, όταν η πόλη μετανοεί και γλιτώνει την καταστροφή, ο Ιωνάς δυσανασχετεί με το έλεος που έδειξαν στους εχθρούς του. Ο Θεός διδάσκει υπομονετικά τον Ιωνά ότι αγαπά και επιζητεί να σώσει όλα τα τέκνα Του.

Παραπαίοντας περισσότερες από μία φορές στα καθήκοντά του, ο Ιωνάς δίνει μία ζωντανή μαρτυρία ότι στη θνητότητα «όλοι έχουν υποστεί την πτώση». Δεν μιλούμε συχνά περί μαρτυρίας για την Πτώση. Όμως το να έχουμε κατανόηση από άποψη διδαχής και πνευματική μαρτυρία για τον λόγο που ο καθένας από εμάς αγωνίζεται με ηθικές, σωματικές και περιστασιακές δυσκολίες είναι μεγάλη ευλογία. Εδώ επί της Γης, συμβαίνουν αρνητικά και δυσάρεστα πράγματα καιόλοι«στερούνται τη δόξα του Θεού». Όμως αυτή η θνητή κατάσταση –αποτέλεσμα επιλογών που έκαναν ο Αδάμ και η Εύα– είναι ουσιώδης για τον ίδιο τον λόγο της ύπαρξής μας: «για να μπορέσου[με] να έχου[με] αγαλλίαση»! Όπως έμαθαν οι πρώτοι γονείς μας, μόνο γευόμενοι την πικρία και αισθανόμενοι τον πόνο ενός πεπτωκότος κόσμου θα μπορούσαμε ακόμη και να συλλάβουμε, πόσο μάλλον να απολαύσουμε, την αληθινή ευτυχία.

Μία μαρτυρία για την Πτώση δεν δικαιολογεί την αμαρτία ή μία χαλαρή προσέγγιση στα καθήκοντα της ζωής, που πάντοτε απαιτούν επιμέλεια, αρετή και υπευθυνότητα. Αλλά θα πρέπει να μετριάσει την απογοήτευσή μας, όταν τα πράγματα απλώς πάνε στραβά ή βλέπουμε μια ηθική αποτυχία σε ένα μέλος της οικογένειας, έναν φίλο ή έναν ηγέτη. Πολύ συχνά τέτοια πράγματα μας κάνουν να βυθιζόμαστε σε επίκριση ή μνησικακία που μας στερεί την πίστη μας. Αλλά μία σταθερή μαρτυρία για την Πτώση θα μας βοηθήσει να γίνουμε περισσότερο όπως ο Θεός, όπως περιγράφεται από τον Ιωνά, δηλαδή «ελεήμονες, μακρόθυμοι, και πολυέλεοι» προς όλους –συμπεριλαμβανομένου του εαυτού μας– στην αναπόφευκτα ατελή μας κατάσταση.

Ακόμη μεγαλύτερη από την εκδήλωση των συνεπειών της Πτώσης, η ιστορία του Ιωνά μάς κατευθύνει δυναμικά προς Εκείνον, ο οποίος μπορεί να μας ελευθερώσει από αυτές τις συνέπειες. Η αυτοθυσία του Ιωνά για να σώσει τους συνταξιδιώτες του είναι πράγματι χριστοειδής. Και τρεις φορές, όταν ο Ιησούς πιέζεται για ένα θαυμαστό σημείο της θειότητάς Του, βροντοφωνάζει ότι δεν θα δοθεί κανένα σημείο... μόνο «το

même que Jonas fut trois jours et trois nuits dans le ventre d'un grand poisson, de même le Fils de l'homme sera trois jours et trois nuits dans le sein de la terre». Comme symbole de la mort sacrificielle et de la résurrection glorieuse du Sauveur, Jonas s'avère peut-être imparfait. Mais c'est aussi ce qui rend son témoignage personnel de Jésus-Christ et son engagement envers lui, offerts dans le ventre d'une baleine, si poignants et inspirants.

Le cri de Jonas est celui d'un homme bon en profonde difficulté, en grande partie à cause de ses propres actions. Pour un saint, lorsqu'une catastrophe est causée par une habitude, un commentaire ou une décision regrettables, en dépit de multiples bonnes intentions et d'efforts sincères pour mener une vie juste par ailleurs, cela peut être particulièrement éprouvant et susciter un sentiment d'abandon. Mais, quelles que soient la cause ou la grandeur du désastre auquel nous sommes confrontés, il y a toujours un coin de terre ferme où trouver l'espérance, la guérison et le bonheur. Écoutez ce que dit Jonas :

« Dans ma détresse, j'ai invoqué l'Éternel, et il m'a exaucé ; du milieu du séjour des morts j'ai crié [...].

« Tu m'as jeté dans l'abîme, dans le cœur de la mer [...]

« [et] je disais : je suis chassé loin de ton regard ! Mais je verrai encore ton saint temple.

« Les eaux m'ont couvert jusqu'à m'ôter la vie, l'abîme m'a enveloppé, les roseaux ont entouré ma tête.

« Je suis descendu jusqu'aux racines des montagnes [...] maistu m'as fait remonter vivant de la fosse. [...]

« Quand mon âme était abattue [...], je me suis souvenu de l'Éternel, et ma prière est parvenue jusqu'à [...] ton saint temple.

« Ceux qui s'attachent à de vaines idoles s'éloignent d'eux la miséricorde.

« Pour moi, je t'offrirai des sacrifices avec un cri d'actions de grâces, j'accomplirai les vœux que j'ai faits: Le salut vient de l'Éternel. »

Même si cela remonte à de nombreuses années, je peux vous dire exactement où j'étais assis et ce que je ressentais lorsque, profondément englouti dans les entrailles d'un enfer personnel, j'ai découvert cette Écriture. Pour quiconque éprouve ce que j'ai ressenti alors, la sensation

σημείο του Ιωνά» δηλώνοντας ότι καθώς ο Ιωνάς ήταν «στην κοιλιά του κήτους τρεις ημέρες και τρεις νύχτες, έτσι θα είναι και ο Υιός του ανθρώπου στην καρδιά της γης τρεις ημέρες και τρεις νύχτες». Ως σύμβολο του θυσιαστικού θανάτου και της ένδοξης Ανάστασης του Σωτήρος, ο Ιωνάς μπορεί να έχει ελαττώματα. Αλλά αυτό είναι επίσης που κάνει την προσωπική του μαρτυρία και δέσμευση στον Ιησού Χριστό, που προσφέρεται στην κοιλιά του κήτους, τόσο οδυνηρή και εμπνευσμένη.

Η κραυγή του Ιωνά είναι αυτή ενός καλού ανθρώπου σε κρίση, που σε μεγάλο βαθμό προκάλεσε ο ίδιος. Για έναν άγιο, όταν η καταστροφή προκαλείται από μία θλιβερή συνήθεια, σχόλιο ή απόφαση, παρά τις τόσες πολλές άλλες καλές προθέσεις και τις ειλικρινείς προσπάθειες της χρηστότητας, μπορεί να είναι ιδιαίτερα συντριπτική και να αφήσει κάποιον να αισθάνεται εγκαταλελειμμένος. Αλλά όποια και αν είναι η αιτία ή ο βαθμός της καταστροφής που αντιμετωπίζουμε, υπάρχει πάντα πρόσφορο έδαφος για ελπίδα, θεραπεία και ευτυχία. Ακούστε τον Ιωνά:

«Μέσα στη θλίψη μου βόησα στον Κύριο... από την κοιλιά του άδη βόησα...

«Επειδή, με έριξες στα βάθη, στην καρδιά της θάλασσας...

«Και εγώ είπα: Απορρίφθηκα μπροστά από τα μάτια σου· όμως, θα επιβλέψω ξανά στον άγιο ναό σου.

«Τα νερά με περικύκλωσαν μέχρι την ψυχή, η άβυσσος με έκλεισε ολόγυρα, τα φύκια τυλίχθηκαν γύρω από το κεφάλι μου.

«Κατέβηκα στα τελευταία μέρη των βουών... αλλά, η ζωή μου ανέβηκε από τη φθορά...

«Ενώ μέσα μου η ψυχή μου λιποθυμούσε... θυμήθηκα τον Κύριο· και η προσευχή μου πέρασε... μέσα στον ναό σου τον άγιο.

«Αυτοί που τηρούν τις ματαιότητες του ψέματος, εγκαταλείπουν το έλεός τους.

«Εγώ, όμως, θα θυσιάσω σε σένα με φωνή αίनेσης· θα αποδώσω όσα ευχήθηκα. Η σωτηρία προέρχεται από τον Κύριο».

Αν και ήταν πριν από πολλά χρόνια, μπορώ να σας πω ακριβώς πού καθόμουν και τι ακριβώς αισθανόμουν, όταν, βυθισμένος σε μία προσωπική κόλαση, ανακάλυψα αυτήν τη γραφή. Για οιονδήποτε σήμερα αισθάνεται όπως εγώ τότε –ότι έχετε αποβληθεί, έχετε βυθιστεί στα πιο

d'être retranché, submergé par les eaux profondes, les roseaux se mêlant autour de votre tête et les montagnes de l'océan s'abattant tout autour de vous, ma supplication, inspirée par Jonas, est la suivante : « n'éloignez pas de vous la miséricorde. Vous avez un accès immédiat à l'aide et à la guérison divines en dépit de vos faiblesses humaines. Cette miséricorde merveilleuse vient par et à travers Jésus-Christ. Il vous connaît et vous aime parfaitement, c'est pourquoi il vous l'offre, à vous personnellement. Cela signifie qu'elle est parfaitement adaptée à vous, conçue pour soulager vos agonies individuelles et guérir vos souffrances particulières. Alors, pour l'amour du ciel et pour votre propre bien, ne la refusez pas. Acceptez-la. Commencez par refuser d'écouter les « vaines idoles » de l'adversaire, qui pourraient vous tenter en vous laissant croire que le soulagement se trouve dans la fuite, voguant loin de vos responsabilités spirituelles. Au contraire, suivez l'exemple du Jonas repentant. Invoquez Dieu. Tournez-vous vers le temple. Accrochez-vous fermement à vos alliances. Servez le Seigneur, son Église, et autrui dans un esprit de sacrifice et d'actions de grâces.

Ce faisant, vous obtiendrez la vision de l'amour spécial de Dieu pour vous qui émane des alliances, ce que la Bible hébraïque appelle *hesed*. Vous constaterez et ressentirez le pouvoir des « tendres miséricordes » loyales, indéfectibles et inépuisables de Dieu, qui peuvent vous rendre « puissants au point même d'[être] délivrés de tout péché ou revers ». Il est possible qu'une angoisse précoce et intense puisse occulter cette perspective au début. Cependant, si vous continuez d'accomplir « les vœux que [vous avez] faits », cette perspective deviendra de plus en plus éclatante en votre âme. Et, grâce à celle-ci, vous ne recevrez pas seulement l'espérance et la guérison, mais, étonnamment, vous obtiendrez la joie, même au milieu de votre épreuve. Comme le président Nelson l'a si bien enseigné : « Lorsque [notre vie] est centrée sur le plan du salut de Dieu [...], sur Jésus-Christ [...] et sur son Évangile, nous pouvons connaître la joie, quoi qu'il arrive, ou n'arrive pas, dans notre vie. La joie vient de lui et grâce à lui. »

Que nous soyons face à une immense catastrophe, comme celle vécue par Jonas, ou aux difficultés de chaque jour liées à notre monde

βαθιά νερά, με φύκια τυλιγμένα γύρω από το κεφάλι σας και ωκεάνια βουνά να συντρίβονται γύρω σας – η έκκλησή μου, εμπνευσμένη από τον Ιωνά, είναι μην εγκαταλείψετε το έλεός σας. Έχετε άμεση πρόσβαση σε θεία βοήθεια και θεραπεία παρά τα ανθρώπινα ελαττώματά σας. Αυτό το έλεος που εμπνέει δέος έρχεται διά και μέσω του Ιησού Χριστού. Επειδή σας γνωρίζει και σας αγαπά τέλεια, σας το προσφέρει ως « δικό σας που σημαίνει ότι είναι απόλυτα κατάλληλο για εσάς, σχεδιασμένο να ανακουφίσει τις ατομικές αγωνίες σας και να θεραπεύσει τους ιδιαίτερους πόνους σας. Επομένως, για το καλό των ουρανών και το δικό σας, μην γυρίσετε την πλάτη σας σε αυτό. Αποδεχθείτε το. Αρχίστε αρνούμενοι να ακούσετε τις « ματαιότητες του ψέματος » του εναντίου, οι οποίες θα σας έβαζαν σε πειρασμό να σκεφθείτε ότι η ανακούφιση βρίσκεται με την αποφυγή των πνευματικών ευθυνών σας. Αντιθέτως, ακολουθήστε την καθοδήγηση του μετανοημένου Ιωνά. Προσευχηθείτε ειλικρινώς προς τον Θεό. Στραφείτε στον ναό. Προστατεύστε και τιμήστε τις διαθήκες σας. Υπηρετήστε τον Κύριο, την Εκκλησία Του και άλλους με θυσία και ευχαριστία.

Κάνοντας αυτά τα πράγματα, θα δείτε μία κατανόηση και μία ξεκάθαρη προοπτική της ιδιαίτερης διαθήκης αγάπης του Θεού για εσάς – αυτό που η εβραϊκή Βίβλος αποκαλεί *hesed*. Θα δείτε και θα αισθανθείτε τη δύναμη της πίστης, ακούραστης, ανεξάντλητης και « τρυφερής ευσπλαχνίας » του Θεού που μπορεί να σας κάνει « ισχυρούς... μέχρι τη [ν]... απολύτρωση » από οποιαδήποτε αμαρτία ή οποιαδήποτε οπισθοδρόμηση. Η πρώτη και έντονη αγωνία μπορεί να θολώσει αυτό το όραμα στην αρχή. Όμως καθώς συνεχίζετε να « απ[ο]ιδίετε ό,τι έχ[ετε] ευχηθεί », ένα τέτοιο όραμα θα λάμπει όλο και πιο φωτεινά στην ψυχή σας. Και με αυτό το όραμα όχι μόνο θα βρείτε ελπίδα και θεραπεία, αλλά, κατά εκπληκτικό τρόπο, θα βρείτε χαρά, ακόμη και στο μέσον των δύσκολων δοκιμασιών σας. Ο Πρόεδρος Ράσσελ Μ. Νέλσον μας δίδαξε τόσο καλά: « Όταν το σημείο εστίασης της ζωής μας είναι στο σχέδιο σωτηρίας του Θεού... και στον Ιησού Χριστό και στο Ευαγγέλιό Του, μπορούμε να νιώσουμε χαρά άσχετα από το τι συμβαίνει – ή δεν συμβαίνει – στη ζωή μας. Η χαρά προέρχεται από Εκείνον και είναι χάριν Εκείνου ».

Είτε αντιμετωπίζουμε μια βαθιά καταστροφή, σαν του Ιωνά, είτε αντιμετωπίζουμε τις καθημερινές δυσκολίες του ατελούς κόσμου μας, η

imparfait, l'invitation est la même : n'éloignez pas de vous la miséricorde. Tournez vos regards vers le miracle de Jonas, le Christ vivant, celui qui s'est levé de son tombeau au troisième jour, après avoir tout vaincu, pour vous. Tournez-vous vers lui. Croyez en lui. Servez-le. Souriez. Car c'est en lui, et lui seulement que l'on trouve la guérison complète et joyeuse de la Chute, guérison dont nous avons tous si urgemment besoin, et que nous recherchons tous humblement. Je vous témoigne que c'est vrai. Au nom sacré de Jésus-Christ. Amen.

πρόσκληση είναι η ίδια: Μην εγκαταλείπετε το έλεός σας. Κοιτάξτε προς το σημείο του Ιωνά, του ζώντος Χριστού, Εκείνου που αναστήθηκε από τον τριήμερο τάφο Του έχοντας κατατροπώσει πάντα—για εσάς. Στραφείτε προς Εκείνον. Πιστέψτε σε Εκείνον. Υπηρετήστε Εκείνον. Χαμογελάτε. Διότι σε Αυτόν, και μόνο σε Αυτόν, βρίσκεται η πλήρης και ευχάριστη θεραπεία από την Πτώση, θεραπεία που όλοι τόσο επειγόντως χρειαζόμαστε και ταπεινά επιζητούμε. Καταθέτω μαρτυρία ότι αυτό είναι αληθινό. Στο ιερό όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.